

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om at overføre den civile registrering fra folkekirken til kommunerne.

Af Jann Sjursen (KD) m.fl.

(Fremsat 22/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Med dette beslutningsforslag er det nu tredje folketingssamling i træk, at Folketinget får lejlighed til at debattere spørgsmålet om at flytte den grundlæggende personregistrering fra folkekirken til kommunerne.

I de to foregående samlinger indgik spørgsmålet godt nok som en del af et større tema, men hver gang blev spørgsmålet genstand for en særlig diskussion og behandling, og hver gang har jeg på regeringens vegne taget afstand fra at flytte personregistreringen.

Det kan derfor næppe undre nogen, at regeringen heller ikke nu kan støtte det fremsatte beslutningsforslag, og det er der stadig væk mange gode grunde til.

Vi har en meget velfungerende ordning. Præster og kordegne er uddannet til at løse opgaven, og der laves meget få fejl. En flytning vil betyde en klar serviceforringelse for borgerne, fordi der er langt flere folkekirkelige registreringssteder, end der er kommunale folkeregisterkontorer. Især i tyndtbefolkede områder kan turen til rådhuset være lang sammenlignet med turen til sognepresten eller kirkekontoret. For præsternes vedkommende er der ingen begrænsninger i åbningstid. Det betyder bl.a., at man kan få

en ny fødsels- og døbsattest uden for almindelig kontortid, ligesom man f.eks. kan anmelde et dødsfald på søn- og helligdage og ikke er henvist til at afvente, at kommunkontoret åbner på den første hverdag.

Samtidig betyder den nuværende ordning, at flertallet af borgere, de ca. 84 pct., der er medlemmer af folkekirken, kun behøver at henvende sig til én myndighed i forbindelse med fødsel, navngivning og i forbindelse med dødsfald.

En flytning vil betyde spild af ressourcer. Kommunerne skal bekoste opbygning af et registreringssystem samt ansætte og uddanne medarbejdere til at løse den specialiserede opgave, som det rent faktisk er at foretage korrekte registreringer af både fødsler og dødsfald samt registrering i øvrigt i overensstemmelse med navnelovgivningen.

Samtidig skal folkekirken stadig væk bruge ressourcer på at føre og udvikle et medlemsregister, der bl.a. skal indeholde alle de grundlæggende oplysninger, der indgår i civilregistreringen, og hvor der som nævnt er sammenfald for ca. 84 pct. af befolkningen. En eventuel flytning vil med andre ord ikke modsvares af en besparelse på folkekirkens område.

Disse gode grunde til at bevare civilregistreringen i folkekirken anfægtes ikke af forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget.

Da det nu engang som konsekvens af en flerhundredårig historie er sådan her i landet, at arbejdet med civilregistreringen udføres for samfundet af ansatte i folkekirken, kan det efter min mening ikke i fuldt alvor opfattes som så krænkende for mennesker af en anden tro eller uden tro, at det i sig selv er tilstrækkeligt til at begrunde en flytning. Især ikke da ingen behøver at møde personligt op hos ministerialbogførerne.

En fødselsanmeldelse kan allerede i dag sendes med posten, og fra næste år vil det blive muligt at foretage sådanne anmeldelser via digitalt internet. Dette sidste har baggrund i, at ministerialbogførelsen er fulgt med udviklingen der ved, at den elektroniske kirkebog er udviklet og taget i brug i folkekirken.

Derfor vil jeg også finde det noget mærkeligt, hvis Folketinget besluttede at flytte registreringen væk fra folkekirken netop nu, hvor folkekirkens medlemmer har betalt for udviklingen og indførelsen af den nye kirkebog.

Samlet kan jeg derfor konkludere, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende forslag.